

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2023 Autoridad Portuaria de Bilbao proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 14. prosince 2022 ve věci T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao v. Komise

(Věc C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Autoridad Portuaria de Bilbao (zástupci: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a X. Codina García-Andrade, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu, z níže uvedených tří důvodů, a určil, že v rozsudku došlo k nesprávnému právnímu posouzení;
- rozhodl ve věci samé podle článku 61 statutu a článku 170 jednacího řádu tak, že návrhu na zrušení rozhodnutí napadených před Tribunálem, který uplatnila v prvním stupni Autoridad Portuaria de Bilbao, má být vyhověno;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených Autoridad Portuaria de Bilbao jak v řízení v prvním stupni, tak v tomto řízení před Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál se v rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení vycházejícího z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, když připustil, že Komise, která dospěla k závěru, že daňové osvobození týkající se provincie Biskajsko představuje zvýhodnění, nemusela zkoumat toto osvobození jako komplexní opatření.

Na podporu prvního důvodu navrhovatelka uvádí, že odůvodnění Tribunálu při učinění závěru, že nejde o opatření komplexní povahy, je založeno na čistě formálních důvodech, jež se nedrží věcné analýzy, jakou vyžaduje judikatura Soudního dvora.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál se v rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení vycházejícího z porušení článku 107 SFEU, nařízení 2015/1589 ⁽¹⁾ a judikatury, která je vykládá, a to ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, článkem 296 SFEU a článkem 41 Listiny, když měl za to, že Komise nemusí provést úplnou analýzu dostupných údajů, pokud je známo, že existuje jediný příjemce režimu podpory.

Na podporu druhého důvodu navrhovatelka uvádí, že existence jediného subjektu zvýhodněného daňovým osvobozením týkajícím se provincie Biskajsko (Autoridad Portuaria de Bilbao) je známou skutečností, která vyplývá ze španělského právního řádu. V tomto případě, i když lze opatření kvalifikovat pro účely nařízení 2015/1589 jako „režim podpory“, musí Komise provést úplnou analýzu dostupných údajů. To vyplývá z původního účelu judikatury, která umožňuje Komisi, aby takovou analýzu neprovedla, vykládaného ve světle čl. 4 odst. 3 SEU, článku 296 SFEU a článku 41 Listiny.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku:

Tribunál se v rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení vycházejícího z porušení článku 108 SFEU a nařízení 2015/1589, ve světle čl. 4 odst. 3 SEU, když měl za to, že v rámci postupu spolupráce jsou povinnosti Komise menší, než jaké má v rámci vyšetřovacího řízení.

Na podporu třetího důvodu navrhovatelka uvádí, že rozsudek Tribunálu tvrdí, aniž to jakkoliv odůvodňuje, že při postupu spolupráce, uvedeném v článku 21 nařízení 2015/1589, má členský stát menší záruky než ve vyšetřovacím řízení. V rámci tohoto důvodu navrhovatelka uvádí, že jak doslovné znění článků 21 až 23 nařízení 2015/1589, tak úzká souvislost mezi článkem 108 SFEU, z něž vychází postup spolupráce podle nařízení 2015/1589, a zásadou loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU, vedou k tomu, že Komise musí přezkoumat informace poskytnuté členským státem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva)
dne 28. února 2023 – Virgilijus Valančius v. Lietuvos Respublikos vyriausybė**

(Věc C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobce: Virgilijus Valančius

Žalovaný: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Předběžné otázky

1. Vyžaduje článek 254 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s čl. 19 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, který stanoví, že soudci Tribunálu Evropské unie jsou vybíráni z osob, které „poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu vysokých soudních funkcí“, aby kandidát na jmenování do Tribunálu Evropské unie byl vybrán v členském státě Evropské unie výhradně na základě odborných schopností?
2. Je taková vnitrostátní praxe, jako je praxe dotčená v projednávané věci, kdy vláda členského státu odpovědná za navržení kandidáta na jmenování soudcem Tribunálu Evropské unie za účelem zajištění transparentnosti výběru konkrétního kandidáta zřídí k posouzení kandidátů skupinu nezávislých odborníků, která po pohovoru se všemi kandidáty sestaví pořadí kandidátů na základě předem stanovených jasných a objektivních kritérií výběru a v souladu s předem oznámenými podmínkami navrhne vládě kandidáta, který se na základě svých odborných schopností a způsobilosti umístil nejvýše, avšak vláda navrhne ke jmenování soudcem Evropské unie jiného kandidáta než kandidáta, který se na seznamu umístil na prvním místě, v souladu s požadavkem, aby byly zajištěny veškeré záruky nezávislosti soudce, a s ostatními požadavky na výkon soudcovské funkce stanovenými v článku 254 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s čl. 19 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, a to s ohledem na skutečnost, že soudce, který mohl být jmenován protiprávně, by mohl ovlivňovat rozhodování Tribunálu Evropské unie?